TIDSKRIFT FÖR

SCHACK

Officiellt organ för Sveriges Schackförbund

N:r 7 Juli 1945 Årg. 51

Visby-kongressen.

Walter Böttigers minne hyllat.

Hälsningstalen vid Sveriges schackförbunds 29:e kongress formade sig till en vacker hyllning av minnet över Visby-kongressens ivriga förespråkare, redaktör Walter Böttiger. Den förra året bortgångne schackvännen var den verklige initiativtagaren till denna kongress.

Strax efter klockan 14 på midsommardagen började förhandlingarna i läroverkets aula. Gotlands schackförbunds ordförande, verkmästare Karl Jacobsson, tog först till orda och yttrade bl. a.: — Det såg länge mörkt ut med våra kongressplaner, då havet inte ens var helt riskfritt. Vi fruktade att kongressen inte skulle kunna genomföras här, men så småningom tändes åter hoppets stjärna. Gotlandsschackförbunds förste ordförande, red. Walter Böttiger, hyste som sin innerligaste önskan att få hälsa Sveriges schackförbund välkommet till Visby, men han fick aldrig se sin tanke förverkligad. Vi ha anledning att med tacksamhet minnas honom.

Aldrig förr har det varit så stort deltagarantal i en kongress, och genom tillmötesgående från Visby stad och enskilda ha vi gjort vad vi kunnat för gästerna. Jag hoppas att denna kongress skall efterlämna ett ljust och glatt minne, slutade han.

Visby stad företräddes av stadsfullmäktiges ordförande chefredaktör C. O. Nilsson, vars spirituella anförande framkallade kraftiga applåder. Ur talet: — Det är en heder för Visby stad, att schackförbundet velat förlägga sin kongress hit. Bland våra 123 städer fanns det säkert flera andra, som kunnat visa större gästfrihet och öppnat sina portar — om de har några. Ett stänk av äventyrlighet synes ha lekt de beslutande i hågen, när de bestämde sig för denna, som det nästan blir, utlandsresa, då beslutet fattades mitt under brinnande krig.

Vi tänker med vemod på Walter Böttiger, som skulle varit den gladaste här i dag men icke fick uppleva detta tillfälle.

Vår stad var en tummelplats för strider under gångna sekel, våldsammare och blodigare än de ni skall utkämpa, och vi hoppas att ni skall få tillfällen till studier och rekreationer mellan slagen.

Vi har inga kungar här på ön. Det sägs att kvinnan tillhör det svagare könet. Men skaparen av schackspelet visste tydligen vad han gjorde när han gjorde damen till den viktigaste pjäsen i spelet. Och det går igen även i andra sammanhang! Jag vill uttala en varning för damerna: det finns resenärer som blivit så bergtagna, att de inte kommit härifrån, eller farit tillbaka i sårat tillstånd. Detta som en varning för dem som ännu ej valt sitt hjärtas dam — och även andra!

Bönder har vi gott om. Ni kanske inte förstår vad de säger, men de strålar av välvilja. Dock är de kanske inte så villiga till svartabörsaffärer! Som alla ordnade samhällen har vi också löpare. Men det är tunnsått med springare, eftersom sakkunskapen ansett det mindre lämpligt med kavalleriregementen för sjöförsvar! Torn har vi förfärligt gott om. Men försök inte att rockera med dem!

I förhoppning att våra minnen skall skänka vederkvickelse och tillfällen till meditation, hälsar jag å stadens vägnar kongressen välkommen till Visby och till och med välkommen åter! —

Så besteg Sveriges schackförbunds ordförande, civilingenjören Erik Olson podiet. Inledningsvis tackade han för de hjärtliga välkomstorden till denna underbart vackra plats och gav uttryck över sin förtjusning för den inlevelse i schackspelet, som fullmäktiges ordförande visat. Vi behöver förståelse från de styrandes sida, framhöll han och fortsatte.

— Skälet till att Visbykongressen blir ett rekord, kan inte bara vara att intresset är i stigande. Vi är glada över att Visby ville ta bördorna att ha en kongress. Och jag är övertygad om, att tacksamheten bland styrelsen och deltagarna är stor över att få komma till denna vårt lands pärla.

Vi schackspelets vänner tror på dess mission i nuets och morgondagens samhälle och verka för dess utbredning. Ett strålande exempel på denna nitälskan om schackspelet var Walter Böttiger, vars brinnande ande satte sin prägel på Gotlands schackliv. Jag vill samtidigt uttala ett tack till alla som fullföljt hans tankar och gjort det möjligt för oss att komma hit, och förklarar jag härmed Sveriges schackförbunds 29:e kongress öppnad. —

Ur de tre timmars långa förhandlingarna kan anföras. Protokoll från Lidköping-kongressen lades med godkännande till handlingarna. Representerade med ombud var: Blekinge, Bohuslän, Dalarna, Gotland, Gästrikland, Göteborg, Halland, Jämtland, Mälardalen, Skåne, Småland, Stockholm, Värmland, Södra Västerbotten, Västergötland och Norra Ångermanland av underförbunden samt av direktanslutna föreningar Boden, Nynäshamn och Upsala.

Uppropet av spelare föranledde bl. a. hr K. Robertsson att föreslå denna procedur struken från de egentliga kongressförhandlingarna. Talaren framhöll, att detta är en onödigt lång och tröttande akt, som mycket väl kunde förläggas till annan tidpunkt. Bäst vore, att alla spelare ålades att meddela sin ankomst för arrangörerna och samtidigt antecknades som inlottad för tävlingen, medan upprop av övriga kunde ske vid förhandlingarna. Styrelsen fick i uppdrag att till nästa kongress förlägga uppropet till lämplig tidpunkt efter mötet.

Styrelsen i dess helhet omvaldes med acklamation och består av Erik Olson, Göteborg, ordförande, Folke Rogard, Stockholm, vice ordförande, Erik Carlén, Stockholm, sekreterare samt Fritz Andersson, Göteborg, skattmästare. Övriga ledamöter är J. E. Ekelund, Örebro, C. Bylander, Norrahammar, G. Berg, Östersund och T. Lundell, Falun. Suppleanter: E. Jacobsson och P. O. Frank, Stockholm. Revisorer är Th. Lindén och Hj. Holmqvist med N. Ahlin som suppleant, samtliga från Stockholm. Delegerad i FIDE är E. Carlén och i Nordiska schackförbundet E. Olson och E. Carlén. Delegerad i internationella korrespondensschackförbundet blev N. Tegelman, Stockholm med E. Larsson, Traneberg, som suppleant. Den sistnämnde, som är turneringsledare i nämnda förbund, överlämnade till kongressen för orientering ett förslag om en olympisk turnering mellan England, Island, Schweitz, Sverige, Norge, Danmark och Finland.

Turneringskommittén fick följande sammansättning: J. E. Ekelund, överledare, med K. Jacobson, Th. Jacobson, A. Herlitz, och H. Andersson som tävlingskommitterade.

Nästa års kongress beslöts förlagd till Motala under tiden 29/6—7/7. Med hänsyn till den långa tid det nya stadgeförslaget beräknades kräva (6 timmar!), föreslog styrelsen, att mötesförhandlingarna börjar redan dagen före tävlingarna, kl. 14. Mot detta klockslag reserverade sig bl. a. Erik Lundin, framhållande svårigheterna för flertalet spelare att kunna inträffa i Motala så tidigt på dagen och föreslog, att förhandlingarna kunde börja exempelvis kl. 17 eller 18. Med viss tvekan vann styrelsens förslag bifall. Samme talare föreslog en insamling för schackspel till Norge, vilken skulle startas redan under kongressen och sedan fortsätta bland förbunden, vilket även blev kongressens beslut.

Stockholms schackförbunds vice ordförande, köpman G. O. Modin tilldelades Collijnplakett i guld för förtjänstfullt arbete till schackspelets fromma, i vars tjänst han bl. a. offrat 4,000 tävlingskvällar med 3,000 som funktionär!

Utkast till stadgar och tävlingsbestämmelser upptogs till behandling, närmast att tjäna som diskussionsunderlag före nästa års beslut. Förslaget rönte ett på det hela taget gynnsamt mottagande, och Nynäshamns ombud gav uttryck över sin stora tillfredsställelse, att förbunden nu kunde skymta enhetliga bestämmelser. Några mindre anmärkningar, av mera formell natur, riktades mot verket, som skickligt och framgångsrikt försvarades av advokat Rogard, som också tacksamt noterade de förslag till förbättringar av punkter med tvetydigt innehåll, eller s. k. korrekturfel.

Efter c:a tre timmar var förhandlingarna förda lyckligt i hamn!

Tävlingarna. Lundin Sverigemästare för tredje gången.

Turneringarna, med rekordsiffran 177 deltagare, hölls i Stadshotellets rymliga salar. Landslagsklassen blev denna gång kvalitativt väl svag. Man hade gärna sett Lundholm, Ekenberg, Ekström, Danielsson och Sundberg med i leken. I frånvaron av dessa svåra konkurrenter blev tävlingen en »rent privat» uppgörelse mellan Lundin och Stoltz, som den förstnämnde med en futtig halv poängs försprång lyckades avgöra till sin fördel. Han tog därmed Sverigemästerskapet för tredje gången. Över huvudtaget har Stoltz den här säsongen ryckt upp sig betydligt och gjort riktigt goda prestationer. Man minns hans insats i Göteborg i våras.

Som s. k. reserv skötte sig Skarp storartat. Hans lugna och beräknade spel i allmänhet och särskilt i svåra situationer firade triumfer. En välförtjänt framgång för honom själv och Göteborg. Nilssons spel ingen löften för framtiden. Att han endast tog ½ poäng av fyra i början, får inte tillskrivas bristen på sund företagsamhet. Mera välförtjänt och starkt kom avslutningen med 2½ av tre, och särskilt då ermin mot Stoltz. Efter ett starkt parti mot Hjorh i starten, där han till och med kunde kosta på sig ett feldrag och likväl vinna ett svårbehandlat slutspel, tappade W. Pettersson tråden. Tänk om denna stjärna från Östergyllen hade stockholmarnas träningsmöjligheter! Minst nöjd med sitt resultat var säkert Hjorth. Men frånvaron av hårdare träning under mer än årslång militärtjänst har säkert inverkat. Ty att han har sinne för schack och är väl bevandrad i dess teori, vill väl ingen bestrida. Den evigt ungdomlige Kinnmark nöjde sig med två poäng, ehuruväl hans färgstarka spel lika väl kunde belönats högre. Remi spelar han sällan! Ett är emellertid säkert, att den gode Olof inte kan beskyllas för feghet eller överdriven poänghunger! Som den försynte man Kust säger vara, är han helt säkert nöjd med sin debut i detta förnämliga sällskap.

Bland mästarna i grupp I drog 1944 års andrepristagare, S. Lindquist, uppmärksamheten till sig. Men efter nederlagen mot Collett och M. Johansson, måste vi lämna honom och sadla om! Collett och Johansson lika i toppen efter sex ronder, Collett i mål en poäng före. Ett namn med god klang, främst i Stockholm — en Collijncup i hård konkurrens, delat andrapris i Lidköping — först i gruppen. Martin Johanssons spel var alltid farligt och hans segrar mot Collett och Lindquist särskilt bra. Fuhrman ojämn, gjorde en bra sak mot M. Johansson. Åhman under sitt bästa jag, Sterner stark bland de yngre och en förhållandevis god debut av Strand.

Vadhållningen i grupp 2 var ursvår, H. Carlsson eller Sköld? Den förre hade inget resultat bokfört efter fjärde ronden! Övervägande nederlag väntade, sades det. Så kom kallduschen — för rivalerna. Tre poäng av fyra! Sköld 1½! C:s remi mot Isaksson i rond 5 imponerade inte över hövan. Skölds 4½ av 5 desto mer. Är det hans goda spel eller starka fysik som ger resultat? Själv är han alltför blygsam för att ge svar på en så närgången fråga. H. Carlsson tvåa, ojämne Sven Carlsson trea. Poängsnikenhet främmande för Malmgren. Hedersam debut av Lindberg. Var det konditionen, som spelade Isaksson spratt?

Mästarfinal mellan två Mälardrottningens söner. Remi i första Sköldbetonade partiet, samma resultat i det andra med Collett som den något bättre. Överledarförslag: match i Stockholm om sex partier. Utmärkt.

Fem nya svenska mästare bland 50 aspiranter presenteras här i korthet.

B. Hult. 29 år. Började med schack vid 16 års ålder, först två år i Helsingforsklubb, därefter trogen Wasa schackklubb och i någon mån även Stockholms schacksällskap. Efter tre tidigare kongresser med snudd på mästartiteln vid två tillfällen och efter sin uppmärksammade insats inom Stockholms schackzon, for han till Visby som favorit. Segern hemfördes företrädesvis med taktiskt och kombinationsrikt spel, slutspelkonsten ännu ej fullödig.

Emil Andersson. 44 år. Upptäckte spelet schack för 26 år sedan, och har alltsedan dess varit en god och trogen tjänare i inte obekanta ÖSS. Två klubbmästerskap, ett dito för Mälardalen, tre segrar i cuptävlingen med priset som ständig egendom 1945 jämte full poäng i medverkade seriematcher kommer i förgrunden bland hans förnäma insatser på schacksportens område. Har tidigare deltagit i fem kongresser med bl a. ett andrapris i klass I.

G. Andersson. 32 år. Har under 12 års sysslande med schack bl. a. hunnit m ed 8 klubb- och 4 Värmlandsmästerskap. Segrade i sin kongressdebut och blev samtidigt Värmlands förste svenske mästare! Finfint! Ger kombinationer och styrkan i slutspel största äran av segern, anser spelöppningsbehandlingen ännu bristfällig. Korrespondensspelare. Lovordar i det starka fältet särskilt E. Johanssons och Delangs spel. Ger även en blomma åt arrangörerna. Anser tävlingen krävande för spelarna.

M. Zetterkvist. 43 år. Har under 23 år flirtat lite smått med gudinnan Caissa med växlande framgång. Flerfaldig pristagare i nio kongresser. Är årets klubbmästare inom ÖSS och pryder sin prissamling med två DM-tecken inom Mälardalen. Styrka i positions- och slutspel.

B. Hörberg. 23 år. Lärde sig schack s. a. s. i vaggan och var god spelare redan vid 7 års ålder. Blekingemästare 1945. Deltog i år för tredje gången i en kongress. Styrka: välberäknade och snabba attacker!

*

Den obligatoriska blixttävlingen samlade 78 deltagare, bland dem ett flertal äldre och nykorade mästare. Som det verkliga glädjeämnet för lokalpatrioterna kom H. Larssons, Visby, välförtjänta seger. Främst placerade bliv: H. Larsson, Visby, S. Lindquist, Stockholm, G. Andersson, Karlstad, M. Zetterkvist, Örebro och O. Kinnmark, Göteborg.

*

Avskedsbanketten på Stadshotellet med omkring 160 personer som arrangörernas gäster poängterade ytterligare den röda tråden i kongressen, gott kamratskap, glädje, frid och försoning. Sedan preses K. Jacobson välkomnat, tackade överledaren Ekelund spelarna för god kamratanda under hänvisning till, att denna kongress löpt helt friktionsfritt! Bravo! Tacktal till arrangörer hölls av bl. a.: Hj. Holmqvist, A. Boström och E. Lundin, den senare å pristagarnas vägnar. Th. Jacobson lämnade en redogörelse för schacklivet på Gotland och presenterade öns representanter i tävlingarna. Chefredaktör Nilsson förrättade prisutdelningen och harangerade med några spirituella ord nästan varje prishämtare. Han trodde, att Visby skulle komma att känna saknad efter denna stora och trevliga skara schackspelare. Tack!

Anna-Greta Siltberg, Bengt Peterson och Erik Gadd gladde med sång, musik och historier! Schackspelarnas egen »Synkopen» — hrr Stoltz, Kroon, Buskenström och Willborg med Kroon som den tongivande — sjöng sig till starkt bifall, flera andra ej att förglömma.

Telegram kom från förbundsordföranden Erik Olson, vice ordförande F. Rogard och nestorn O. A. Andersson, Lund. Telegram avsändes till Konungen framåt midnatt och Majestätets svar hade följande lydelse: Jag sänder kongressen mitt hjärtliga tack. Gustaf.

Och så var det slut på en angenäm och minnesrik schackkongress, som pryder sin plats bland den långa raden av sådana och som bidragit till att öka vår aktning och tacksamhet för schackvännerna på Gotland.

Här låter vi nu red. Valton Johansson, Visbys »hallåman», delge oss några intryck och återger hans slutkrönika i Gotlands Allehanda. *Elbe.*

Matt i ett drag.

Schack och matt — ungefär så torde nog lite var kongressarrangörer och turneringsdeltagare ha känt sig, när Sveriges schackförbunds stora träff i Visby på söndagskvällen gick in i sin klangfulla final. Men nu var alltså det hela över, och man kunde slå loss och bli en vanlig människa igen efter en ytterst pressande arbetsvecka.

Ja, just en vanlig människa. Inte sällan möter man ute i det dagliga livet den vanföreställningen, att en schackspelare är en individ utan så gott som alla mänskliga egenskaper, en dagdrömmare och fantast utan fötterna på fast mark. En enda blick på bankettdeltagarna i söndags kunde ha övertygat vem som helst om att även de mest hängivna dyrkare av schackspelets förnäma konst är människor som vi andra, när tävlingen väl har lyktats och hjärngymnastikens ansträngande timmar nått sitt slut. En Sköld till exempel — vem skulle av hans blotta utseende kunna gissa, att denne ljushyllte, vänligt leende friskspotartyp just är på god väg upp i den absoluta schackeliten. Själve Lundin, vårt i närvarande stund starkaste schacknamn, saknar alla de demoniska drag en utomstående så gärna vill förbinda med riddarna av det rutiga brädet.

En i landet mycket spridd tidskrift råkade härförliden komma med den hiskliga grodan, att schackspelet är något moraliskt mindervärdigt. Den uppfattningen är så pass förlegad, att man måste gå tillbaka ända till den temperamentsfulle samhällskritikern Olaus Magnus — alltså fyrahunda år tillbaka i tiden — för att möta någonting i samma stil. Redan trehundra år tidigare hade en dominikanermunk Jacobus de Cessilis företrätt en helt annan uppfattning i skriften »Schack-Tafvels lek», som egentligen är en samling moraliska utläggningar, byggda på schackspelets och dess regler. Den mening om spelets vikt och värde som här kommit till uttryck, torde stå sig i alla tider.

En sentida kännare av schackspelets möjligheter, ordföranden i Sveriges schackförbund, dir. Erik Olson, hade några goda ord om spelets betydelse både vid kongressens öppnande och i första radioutsändningen från turneringarna. Han citerade ett ord ur »Schack-Tafvels lek» om att spelet kan lära oss hur livet skall levas med ära, och bättre och sannare kan man inte formulera schackspelets moraliska värde.

Ordföranden i Visby stadsfullmäktige anlade som alltid en originell synpunkt på ämnet i sitt välkomsttal vid kongressens öppnande. Hans analys av pjäsernas betydelse var kanske inte riktigt ortodox, för att använda en fackterm, men rolig var den. Och det vittnar gott om vår schackelits sinne för humor, att hans gnistrande kvicka inlägg uppskattades i hög grad. En trevligare spelöppning kunde ju inte heller tänkas.

Vi har inga kungar här på Gotland, yttrade vännen Ceo bland annat. Nej, men vi har haft. En av dem — Birger Magnusson — blev till och med mattsatt av gotländska fribönder. Det skedde på Röcklingebacke 1313, sedan kungen hotat med att oskäligt skattlägga gotlänningarna. Nu för tiden fogar man sig snällt i att skatteskruven dras till, vad det nu kan bero på. Brist på fribönder kanske? En annan kung — Valdemar Atterdag — hade bättre framgång mot gutarna. Men så hade han också bara (hö)gaffelbönder mot sig, och visbyborgarna vägrade ju att gripa in med (mur)tornen i det dramatiska slutspelet.

Nå, allt det där och mer till fick väl de ärade schackgästerna reda på under torsdagens rundvandring bland våra historiska minnesmärken. Man får hoppas, att de i viss mån följde de båda skattsugna kungarnas exempel, nämligen såtillvida, att de beskattade vår gamla stad på något av den romantiska stämning som ännu svävar över torn och tinnar. Kanske var någon oförsiktig nog att senare på kvällen anta en damgambit på Strandpromenaden i den farliga solnedgångstimmen. Utgången av ett sådant hängparti — för hängparti blev det väl ? — torde vara ytterst svårbedömd. Inte ens den durkdrivnaste schackmästare kan ju känna sig säker i det problematiska slutspelet, och allra minst kan han göra det en junikväll i romantikens förlovade (!) land.

Ska vi i alla fall försöka oss på en lösning av problemet? Matt i ett drag kanske? *Lawton.*

Kring tävlingarna.

Sex skönhetspriser var uppsatta, två till landslagsklassen, två till mästarklassen och två till tävlingen i sin helhet. Att rättvist fördela dessa var ingen lätt sak efter den ansträngande tävlingen och under den korta tid som stod till buds. Följande partier belönades: G. Stoltz för vinst mot K. Kust, K. Pettersson för vinst mot Kinnmark, K. Sköld för sitt parti mot S. Buskenström och S. Lindquist för partiet mot G. Eriksson. G. Andersson för partiet mot H. Kroon och S. Cederlind för partiet mot S. Påhlman. Samtliga dessa partier återfinnes på partiavdelningen.

Radioutsändning från schackkongresserna under redaktör Remo Ciacellis ledning är numera obligatoriskt. Förbundsordföranden Erik Olson redogjorde på ett populärt sätt för schackspelets utveckling och betydelse, och efter tävlingarnas slut intervjuades förstapristagarna i landslagsklassen. Därvid råkade Stoltz oavsiktligt förbrylla åhörarna genom att säga ungefär så här: »Det dröjer inte länge innan jag lägger upp, så jag hoppas få revansch, för Lundins skalp skall väl falla någon gång». I själva verket menade Stoltz att säga: »Det dröjer länge innan jag lägger upp . . .»

Ett svårt "feldrag" gjorde sig AT:s utsände medarbetare skyldig till när han i sin tidning skrev: »Rundtur i rosornas stad organisatoriskt feldrag». Anledningen skulle vara att det på torsdagen, då rundturen anordnades, förelåg ett stort antal hängpartier. Härtill är att säga, att det på andra kongresser varit liknande programpunkter under liknande förhållanden, att det kommer att bli det även i fortsättningen, att ingen av spelarna själva kunnat tänka sig att protestera mot ett dylikt traditionellt och angenämt inslag i programmet, att vi inte skall göra oss till slav under våra hängpartier (vilka vi ändå alltid klarar upp), att protester hade varit befogade, om den på förhand fastställda rundturen blivit inställd! Att AT:s »kritik» verkligen var ett mindre angenämt inslag i kongressen framgår av att t. o. m. stadsfullmäktiges ordförande, chefredaktör C. O. Nilsson, tog upp den till »behandling» under avslutningsbanketten.

Den schackspelande familjen. Värmlandsmästaren Gustav Andersson, nu även nykorad svensk mästare, berättar att hans far och mor, två bröder och två systrar alla spelar schack. När Gustav tar ett parti mot sin bror, händer det inte sällan att den 70-åriga mamman påpekar för sönerna att så och så hade varit starkare!

Marmorbord och glas krossades av den påträngande publiken vid finalpartiet Lundin—Stoltz, vilket även återgavs å demonstrationsbräde. En smalfilmskamera surrade i flera omgångar under detta parti. Det var Visbys stadsläkare Nils Bolin som filmade för sin privata samling.

Påhlman förorsakar glansparti. I sitt parti mot Cederlind friskade Påhlman upp Sicilianskt parti med några egna idéer. I 17:e draget kunde han ha valt en prosaisk utjämningsvariant men styrde i stället med känd djärvhet mot ett kungsangrepp, som blev avslutat med ett unikt damoffer i flera faser. Att det var motståndaren som utförde såväl angreppet som mattsättningen med damoffren förringar naturligtvis på intet sätt Påhlmans prestation. Vidare bör noteras, att Påhlman låg i täten i sin grupp (tillsammans med de övriga nio deltagarna): det var efter första ronden, då han lyckats beröva gruppens blivande mästare en halv poäng. Påhlman var i allvarlig vinstfara i andra ronden, men han lyckades efter hårt arbete reda ut det hela till remi. I tredje ronden åter remi, och sedan återigen remi i — nionde ronden. Men däremellan? Ja, det är en lång historia. Låt oss tala om något annat!

Nykorade mästare.

Fr. v. Bengt Hörberg, Emil Andersson, Björn Hult, Mauritz Zetterkvist och Gustaf Andersson.

Turneringsresultaten.

Landslagsklassen.	1	2	3	4	5	6	7	8	Poäng
1. E. Lundin, Stockholm	—	½	1	1	1	1	1	1	6½
2. G. Stoltz, Stockholm	½	—	1	½	1	1	1	1	6
3. G. Skarp, Göteborg	0	0	—	½	½	1	1	1	4
4. Z. Nilsson, Stockholm	0	½	½	—	1	1	0	0	3
5. W. Pettersson, Norrköping	0	0	½	0	—	1	1	0	2½
6. S. Hjorth, Örebro	0	0	0	0	0	—	1	1	2
7. O. Kinnmark, Göteborg	0	0	9	1	0	0	—	1	2
8. K. Kust, Stockholm	0	0	0	1	1	0	0	—	2

Mästarklassen. Grupp 1.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. J. Collett, Stockholm	—	0	1	1	1	½	0	1	1	1	6½
2. M. Johansson, Hedemora	1	—	0	1	0	½	½	½	1	1	5½
3. K. Fuhrman, Göteborg	0	1	—	½	0	½	0	1	1	1	5
4. S. Lindquist, Stockholm	0	0	½	—	1	0	1	1	½	1	5
5. O. Sterner, Norrköping	0	1	1	0	—	1	0	½	½	1	5
6. O. W. Johansson, Kumla	½	½	½	1	0	—	0	1	½	½	4½
7. B. Willborg, Långshyttan	1	½	1	0	1	1	—	0	0	0	4½
8. R. Strand, Stockholm	0	½	0	0	½	0	1	—	1	½	3½
9. E. Åhman, Göteborg	0	0	0	½	½	½	1	0	—	½	3
10. G. Eriksson, Stockholm	0	0	0	0	0	½	1	½	½	—	2½

Mästarklassen. Grupp 2.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Poäng
1. K. Sköld, Stockholm	—	0	1	1	1	1	1/2	1/2	1	6
2. H. Carlsson, Göteborg	1	—	1/2	1	1/2	0	1	1/2	1/2	5
3. S. Buskenström, Borlänge	0	1/2	—	0	1	0	1	1	1	4 1/2
4. S. Carlsson, Västerås	0	0	1	—	1	1	1/2	0	1	4 1/2
5. S. Kjellander, Stockholm	0	1/2	0	0	—	1	1	1/2	1	4
6. A. Bergqvist, Stockholm	0	1	1	0	0	—	0	1/2	1	3 1/2
7. L. Lindberg, Stockholm	1/2	0	0	1/2	0	1	—	1	1/2	3 1/2
8. H. Malmgren, Tierp	1/2	1/2	0	1	1/2	1/2	0	—	1/2	3 1/2
9. S. Isaksson, Motala	0	1/2	0	0	0	0	1/2	1/2	—	1 1/2

Klass I. Grupp 1.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. B. Hult, Stockholm	—	1/2	1	1	1	1	0	1/2	1/2	1	6 1/2
2. G. Carlsson, Karlstad	1/2	—	1/2	1	1/2	1	0	1/2	1	1	6
3. N. Hoffner, Kumla	0	1/2	—	0	1	1/2	1	1	1	1/2	5 1/2
4. O. Pettersson, Örebro	0	0	1	—	1/2	1	1	1	1/2	1/2	5 1/2
5. L. Eriksson, Långshyttan	0	1/2	0	1/2	—	0	1	1	1	1/2	4 1/2
6. E. Stenberg, Falkenberg	0	0	1/2	0	1	—	1	0	1	1	4 1/2
7. S. May, Visby	1	1	0	0	0	0	—	1/2	1/2	1	4
8. E. Svensson, Uddevalla	1/2	1/2	0	0	0	1	1/2	—	0	1	3 1/2
9. T. Gullberg, Göteborg	1/2	0	0	1/2	0	0	1/2	1	—	1/2	3
10. G. Strelert, Stockholm	0	0	1/2	1/2	1/2	0	0	0	1/2	—	2

Klass I. Grupp 2.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. E. Andersson, Örebro	—	1/2	1	1	1/2	1/2	1	1	1	1/2	7
2. E. Eriksson, Eksjö	1/2	—	1/2	1/2	1	1/2	1	1	1/2	1	6 1/2
3. S. Cederlind, Karlskoga	0	1/2	—	1/2	1/2	1	1/2	1	1/2	1	5 1/2
4. Å. Edbäck, Borlänge	0	1/2	1/2	—	1	1	1	1/2	1/2	1/2	5 1/2
5. A. Svensson, Falköping	1/2	0	1/2	0	—	1/2	1	1/2	1	1	5
6. O. Aronsson, Göteborg	1/2	1/2	0	0	1/2	—	1/2	1/2	1	1	4 1/2
7. L. Carlsson, Eskilstuna	0	0	1/2	0	0	1/2	—	1/2	1	1	3 1/2
8. B. Norén, Stockholm	0	0	0	1/2	1/2	1/2	1/2	—	1	1/2	3 1/2
9. A. Larsson, Alva	0	1/2	1/2	1/2	0	0	0	0	—	1/2	2
10. S. Påhlman, Stockholm	1/2	0	0	1/2	0	0	0	1/2	1/2	—	2

Klass I. Grupp 3.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. G. Andersson, Karlstad	—	1/2	1/2	1	1/2	1	1	1	1	1	7 1/2
2. O. Carlberg, Örebro	1/2	—	1	1/2	1/2	1	1	1/2	1/2	1/2	6
3. H. Delang, Stockholm	1/2	0	—	1/2	1	1	0	1	1	1	6
4. E. Johansson, Eskilstuna	0	1/2	1/2	—	1	1	1	1/2	1	1/2	6
5. G. Lundh, Gävle	1/2	1/2	0	0	—	1	1	1	1	1	6
6. B. Gustavsson, Sjuntorp	0	0	0	0	0	—	1	1	1	1	4
7. E. Elofsson, Göteborg	0	0	1	0	0	0	—	1/2	1	1	3 1/2
8. E. Larsson, Göteborg	0	1/2	0	1/2	0	0	1/2	—	1	1	3 1/2
9. H. Kroon, Falun	0	1/2	0	0	0	0	0	0	—	1	1 1/2
10. F. Almgren, Stockholm	0	1/2	0	1/2	0	0	0	0	0	—	1

Klass I. Grupp 4.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. M. Zetterkvist, Örebro	—	1/2	1	1	1/2	1	1	1/2	1	0	6 1/2
2. G. Berg, Östersund	1/2	—	1	1	0	0	1	1	0	1	5 1/2
3. K. E. Gannholm, Alva	0	0	—	0	1	1	1/2	1	1	1	5 1/2
4. G. Eidenfeldt, Stockholm	0	0	1	—	1	0	1	1	1/2	1/2	5
5. O. Nilsson, Eskilstuna	1/2	1	0	0	—	1	1/2	1/2	1/2	1	5
6. N. Wallentin, Norrköping	0	1	0	1	0	—	0	1	1	1	5
7. G. Lång, Borlänge	0	0	1/2	0	1/2	1	—	0	1	1	4
8. O. Appelqvist, Stockholm	1/2	0	0	0	1/2	0	1	—	1/2	1	3 1/2
9. N. Sandberg, Alingsås	0	1	0	1/2	1/2	0	0	1/2	—	1	3 1/2
10. E. Fuhrman, Göteborg	1	0	0	1/2	5	0	0	0	1	—	1 1/2

Klass I. Grupp 5.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. B. Hörberg, Ronneby	—	1/2	1/2	1	1/2	1	1	1	1	1/2	7
2. V. Eriksson, Örebro	1/2	—	0	1/2	1	1	0	1	1	1	6
3. Å. Stenborg, Eskilstuna	1/2	1	—	0	1/2	1	1/2	1/2	1	1	6
4. S. Elgstrand, Stockholm	0	1/2	1	—	1/2	1/2	1	1	0	1	5 1/2
5. G. Granlund, Långshyttan	1/2	0	1/2	1/2	—	0	1/2	1	1	1	5
6. U. Körling, Stockholm	0	0	0	1/2	1	—	1	1	1	1/2	5
7. N. Linders, Malmö	0	1	1/2	0	1/2	0	—	1/2	0	1/2	3
8. E. Svedenlöf, Karlskoga	0	0	1/2	0	0	0	1/2	—	1	1	3
9. I. Tronelius, Gävle	0	0	0	1	0	0	1	0	—	1	3
10. E. Lundgren, Göteborg	1/2	0	0	0	0	1/2	1/2	0	0	—	1 1/2

Resultat från andra klass.

Grupp 1. Pristagare: S. Skoglund, Västerås, 7, H. Andersson, Linköping, N. Friberg, Visby, G. Spännare, Stockholm, vardera 5½. Övriga: H. Stedt, Nässjö, 4½, E. Holmgren, Uppsala, och E. Larsson, Alva, vardera 4, G. Hanell, Stockholm, 3½, S. Karlsson, Stockholm, 3, G. Blomqvist, Borås, 2½ poäng.

Grupp 2. Pristagare: N. Thimgren, Hörsne, 7½, N. Friberg, Stockholm, 7, A. Rydholm, Nynäshamn, 6½, K. Jacobsson, Göteborg, och H. Sjöberg, Stockholm, vardera 5½. Övriga: Th. Strömberg, Gävle, 5, V. Axelsson, Stockholm, 3, E. Bengtsson, Köping, 2½, W. Johansson, Norrhult, 2, V. Boman, Sjuntorp, ½ poäng.

Grupp 3. Pristagare: E. Forsgren, Rättvik, 7, Å. Hillman, Gävle, 6½, N. Hansson, Visby, 6, G. Andersson, Göteborg, V. Skalin, Vara, och H. Söderborg, Stockholm, vardera 5½. Övriga: K. G. Eriksson, Stockholm, 3½, K. A. Nilsson, Stockholm, 3, G. Holm, Örebro, 1½, E. Andersson, Eskilstuna, 1 poäng.

Grupp 4. Pristagare: S. Olsson, Hedemora (vann särspel), och O. Eriksson, Göteborg, vardera 7, A. Andersson, Alingsås, och L. Bruse, Örebro, vardera 6. Övriga: G. Roth, Stockholm, 5, S. Simonsson, Vara, 3½, S. Bergkvist, Visby, 3, H. Karlsson, Stockholm, E. Månsson, Glimåkra, och U. Persson, Hörsne, vardera 2 poäng.

Grupp 5. Pristagare: B. Alvring, Vänersborg, 7, A. Boström, Stockholm, och J. Karlsson, Eskilstuna, vardera 6½, N. Camén, Heby, 6, Övriga: A. E. Axelsson, Linköping, 5½, A. Eklöf, Stockholm, 4, G. Andersson, Örebro, och A. Dufva, Stockholm, vardera 3½, Hj. Landgren, Malmö, 1½, S. Jansson, Visby, 1 poäng.

Grupp 6. Pristagare: T. Viberg, Stockholm, 8½, H. Larsson, Visby, och J. Wiman, Katrineholm, vardera 6½, W. Gustafsson, Nynäshamn, 5½. Övriga: R. Widholm, Stockholm, 5, E. Andersson, Gävle, 4½, K. Krantz, Alingsås, 4, J. Westberg, Karlskoga, 3, V. Hedskog, Sjuntorp, 1½, L. Siegers, Malmö, 0 poäng.

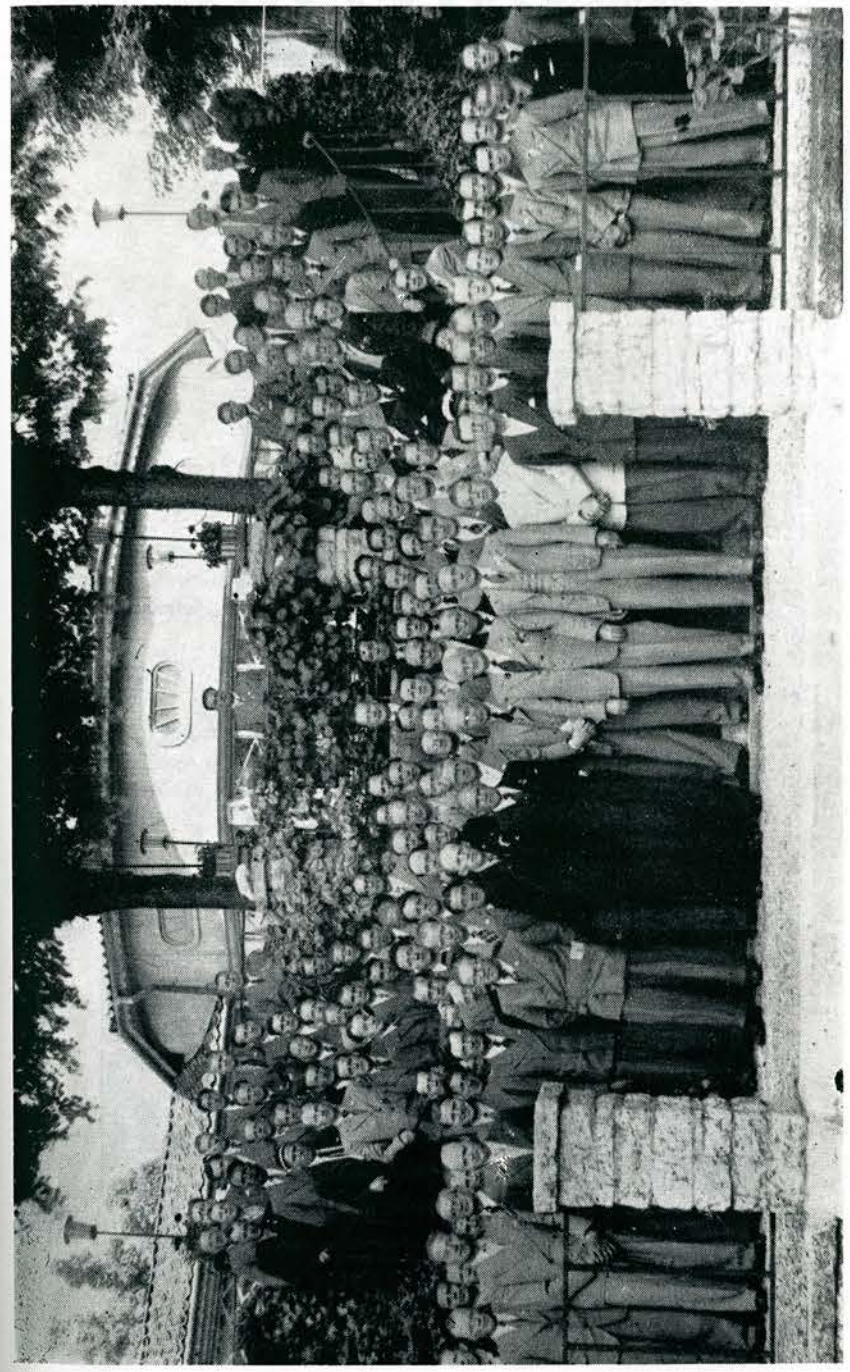
Grupp 7. Pristagare: H. Nordström, Långshyttan (vann särspel), och A. Eriksson, Stockholm, vardera 6½, S. Hjärtsson, Eskilstuna, 6, S. Westerberg, Motala, 5. Övriga: B. Börjesson, Göteborg, 4½, R. Andersson, Fristad, E. Biresack, Stockholm, G. Eriksson, Hörsne, och L. Jansson, Borås, vardera 3½, L. E. Kardell, Gävle, 2½ poäng.

Grupp 8. Pristagare: S. Bengtsson, Stockholm (vann särspel), och G. Östberg, vardera 6½, S. Olsson, Stockholm, 5½, B. A. Lindh, Roma, och R. Strömberg, Gävle, vardera 5. Övriga: F. Eriksson, Stockholm, 4½, N. Stenkvist, Vara, 4, S. Backlund, Borlänge, 3½, H. Samuelsson, Visby, 2½, H. Eriksson, Eskilstuna, 2 poäng.

Grupp 9. Pristagare: E. Hultgren, Stockholm (vann särspel), och H. Lexander, Stockholm, vardera 7, J. Brodin, Göteborg och O. Elvin, Örebro, vardera 6. Övriga: G. Ek, Sjuntorp, V. Karlsson, Eskilstuna, och T. Östman, Avesta, vardera 4½, F. Andersson, Stockholm, 3, A. Johansson, Visby, 2, A. Storm, Hörsne, ½ poäng.

Grupp 10. Pristagare: L. Svedin, Hedemora (vann särspel), I. Jääskeleinen, Visby, och S. Härwell, Trelleborg, vardera 6, C. Ling, Stockholm, 4½. Övriga: Å. Boman, Sjuntorp, P. G. Högborg, Stockholm, T. Jonsson, Nynäshamn, och H. Käll, Örebro, vardera 4, M. Nelin, Heby, 3½, N. Pålsson, Ronneby, 3 poäng. Denna grupp var den jämnaste i hela tävlingen.

Omslagsproblemet i förra numret (av A. W. Shinkman) löses i *tre* med inledningen 1. Sf4—d5. Vårt slarv att skriva *två* drag, kan inte skyllas på värmen, ty den hade inte börjat då. Omslagsproblemet till detta nummer har tillsänts oss av J. Gunst, Helsingfors. Det är rätt uppställt och är verkligen matt i två drag.

Gruppbild av kongressdeltagarna.

Partier

Från kongressen i Visby.

5494. Damgambit.

Spelat i landslagsklassen.

K. Kust, Stockholm.		**G. Stoltz,** Stockholm.
1.	c2—c4	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	e7—e6
3.	Sb1—c3	d7—d5
4.	d2—d4	c7—c6
5.	Lc1—g5	Sb8—d7
6.	c4×d5	e6×d5
7.	e2—e3	Lf8—e7
8.	Dd1—c2	0—0
9.	Lf1—d3	Tf8—e8
10.	0—0	Sd7—f8
11.	Sf3—e5	

Det konsekventaste för vit i denna välkända ställning är väl att med 11. Tab1 genast inleda »minoritetsangreppet». Det förefaller som om vit inte har en tanke åt det hållet.

11.	— —	Sf6—g4
12.	Lg5×e7	Dd8×e7
13.	Se5—f3	g7—g6
14.	h2—h3	Sg4—f6
15.	Sf3—e5	Sf6—d7
16.	f2—f4	

Försiktigare vore 16. S×d7.

16.	— —	f7—f6
17.	Se5—g4	h7—h5

Svart är inte sen att gripa sin chans till initiativ.

18.	Sg4—f2	f6—f5
19.	Ta1—e1	h5—h4!
20.	Sf2—h1	

Starkt i betraktande kommer här manövern Sb1—d2—f3—e5.

20.	— —	Sd7—f6
21.	g2—g3	h4×g3
22.	Sh1×g3	De7—h7
23.	Dc2—g2	Kg8—f7
24.	Tf1—f3	Lc8—e6
25.	Sg3—e2	Sf8—d7
26.	Tf3—g3	Te8—h8
27.	Kg1—f1	Ta8—d8
28.	b2—b4	b7—b6
29.	Se2—g1	Sf6—e4!

I rätta ögonblicket efter omsorgsfulla förberedelser.

30.	Sc3×e4	d5×e4
31.	Ld3—b1	Ld5—c4†
32.	Sg1—e2	Sd7—f6

Den vita ställningen har flera svaga punkter, och man förstår, att det snart kommer att hända något.

33.	Te1—c1	b6—b5
34.	Kf1—g1	Sf6—h5
35.	Tg3—g5	

Ställning efter 35. Tg3—g5.

Svart ernår nu genom pjäsoffer ett vinnande genombrott.

35.	— —	Lc4×e2!
36.	Dg2×e2	Sh5×f4
37.	e3×f4	Dh7×h3

38.	Lb1×e4	

Enda draget mot hoten Dh1† och De3†.

38.	— —	Tc8—e8
39.	Tc1×c6	Te8×e4
40.	Tc6—c7†	Kf7—f6
41.	Tc7—c6†	Kf6—e7
42.	Tc6—c7†	Ke7—d8
43.	Tc7—d7†	Kd8—e8

Uppgivet.

5495. Kungsindiskt försvar.

Spelat i landslagsklassen.

W. Pettersson, Norrköping.		**O. Kinnmark,** Göteborg.
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	g7—g6
3.	Sb1—c3	Lf8—g7
4.	Sg1—f3	d7—d6
5.	g2—g3	0—0
6.	Lf1—g2	Sb8—c6
7.	h2—h3	Sf6—d7

Svarts öppningssystem med Sb8—c6 och Sf6—d7 är att hänföra till Kinnmarks specialvariant.

8.	0—0	e7—e5
9.	Lc1—g5	f7—f6
10.	Lg5—e3	Kg8—h8
11.	Dd1—d2	f6—f5
12.	Ta1—d1	e5—e4
13.	Sf3—e1	Sd7—b6?
14.	b2—b2	Dd8—f6
15.	Sc3—b5	Df6—f7

Ej 15. —, Tf7 för 16. Lg5 med pjäsvinst.

16. c4—c5!

Leder till bondevinst. Största motchansen för svart torde här vara 16. —, Sd5.

16.	— —	a7—a6
17.	Sb5×c7	Df7×c7
18.	c5×b6	Dc7—d8
19.	d4—d5	Sc6—e5
20.	f2—f3	e4×f3
21.	Se1×f3	Se5—d7
22.	Dd2—b4	Dd8—e7
23.	Le3—g5	Lg7—f6
24.	Db4—h4!	

För att försöka omsätta merbonden och den bättre utvecklingen i ett kungsangrepp. Om 24. S×b6 så 25. e4! med starka hot.

24.	— —	De7—d8
25.	e2—e4!	Dd8×b6†

Efter svarts tempoförluster i 24:e och 25:e dragen forcerar vit vinsten.

26.	Kg1—h1	f5×e4
27.	Lg5×f6†	Sd7×f6
28.	Sf3—g5	Lc8—f5
29.	g3—g4	e4—e3
30.	Td1—e1	Db6—d4
31.	Dh4—h6	Ta8—e8
32.	g4×f5	Dd4—d3

För att på 33. f×g6 slå tillbaka med damen på g6.

Ställning efter 32. —, Dd4—d3.

33. Lg2—e4! Uppgivet.

5496. Franskt parti.

Spelat i mästarklassen, grupp 2.

S. Buskenström, Borlänge.	**K. Sköld,** Stockholm.
1. e2—e4	e7—e6
2. d2—d4	d7—d5
3. Sb1—d2	Sb8—c6

Vaitonis' intressanta variant, som prövades i några partier i Visby.

4. Sg1—f3	Sg8—f6
5. e4—e5	Sf6—d7
6. c2—c3	

Böök spelade mot Vaitonis 6. Ld3.

I partierna O. W. Johansson—Lindquist o. Sköld—Collett skedde 6. c4, varpå bäst följer 6. —, d×c4.

6. — —	f7—f6!
7. e5×f6	Dd8×f6
8. Lf1—b5	

Så spelade även Folke Ekström mot Böök (T. f. S. januari 1945, sid. 15).

8. — —	Lf8—d6
9. 0—0	0—0
10. Dd1—a4	

Ingen bra manöver; men vit är tydligen redan i förlägenhet om drag.

10. — —	Sd7—b8!
11. Lb5—d3	Lc8—d7
12. Da4—c2	h7—h6
13. b2—b3	e6—e5
14. d4×e5	Sc6×e5
15. Sf3×e5	Df6×e5!

Ett fint kvalitetsoffer, spelat mera på intuition än på exakt beräkning.

16. f2—f4	Tf8×f4
17. Sd2—f3	Tf4×f3
18. g2×f3	Ld7—h3
19. f3—f4	De5—e7
20. Tf1—d1	Sb8—d7
21. Ld3—f5	Lh3×f5
22. Dc2×f5	Ld6—c5†
23. Kg1—h1	Sd7—f6
24. Df5—e5	

Vit är i en svår situation, han kunde ej utveckla sin löpare på grund av De2. Efter svarts nästa drag hotar nu plötsligt damvinst genom Te8.

24. — —	De7—d7!
25. f4—f5	Ta8—e8
26. De5—f4	Te8—e4
27. Df4—f3	Sf6—g4
28. Td1—f1	Dd7—c6!

Hotande d4 jämte Te2!

29. Lc1—d2	Lc5—d6

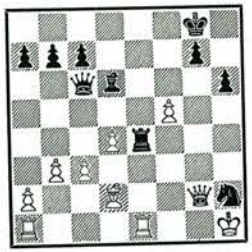
Mot det följande slutangreppet finnes inget försvar för vit.

30. Tf1—e1	Sg4×h2
31. Df3—h3	

Eller 31. Dg2, Th4.

31. — —	d5—d4
32. Dh3—g2	

Ställning efter 32. Dh3—g2.

32. — —	Sh2—f3!
33. Te1×e4	Dc6×e4
34. Ld2—e1	De4×f5
35. Le1—h4	

Något längre motstånd bjöd 35. Df1.

35. — —	Sf3×h4
36. Ta1—f1	Sh4×g2
37. Tf1×f5	d4×c3!

Uppgivet.

5497. Grünfelds försvar.

Spelat i mästarklassen, grupp 1.

S. Lindquist, Stockholm.	**G. Eriksson,** Stockholm.
1. d2—d4	Sg8—f6
2. c2—c4	g7—g6
3. Sg1—f3	Lf8—g7
4. Sb1—c3	d7—d5
5. Dd1—b3	c7—c6
6. c4×d5	Sf6×d5
7. e2—e4	Sd5—b6
8. Lc1—f4	

Teorin anger 8. Le3, Le6. 9. Dc2, Sc4 med tillfredsställande motspel för svart. Textdraget innebär ett bondeoffer — korrekt eller ej är frågan.

8. — —	0—0
9. Ta1—d1	Lc8—g4
10. Lf1—e2	Sb8—d7

Bonderovet 10. —, L×f3. 11. L×f3, L×d4 ser kanske mer riskabelt ut än det är (12. 0—0, c5. 13. Sb5, Sc6). Textfortsättningen ger i varje fall inget motspel alls.

11. 0—0	Dd8—c8
12. Lf4—g3	Tf8—e8

Bättre, om än otillräckligt, vore 12. —, L×f3. 13. L×f3, e5.

13. a2—a4	e7—e5
14. Sf3—g5	Lg4—e6
15. Sg5×e6	f7×e6
16. d4—d5!	Sd7—c5
17. Db3—a2	c6×d5
18. e4×d5	e6×d5
19. a4—a5	Sb6—d7
20. Da2×d5†	Kg8—h8
21 b2—b4	Sc5—e6
22. Sc3—e4	Se6—d4

Ställning efter 22. —, Se6—d4.

23. Td1×d4	e5×d4
24. Se4—d6	Uppgivet.

5498. Sicilianskt parti.

Spelat i första klass, grupp 2.

S. Cederlind, Karlskoga.	**S. Påhlman,** Stockholm.
1. e2—e4	c7—c5
2. Sg1—f3	d7—d6
3. d2—d4	c5×d4
4. Sf3×d4	Sg8—f6
5. Sb1—c3	g7—g6
6. Lf1—e2	Lf8—g7
7. Lc1—e3	0—0
8. 0—0	a7—a6
9. Dd1—d2	Sf6—g4
10. Le2×g4	Lc8×g4
110. f2—f4	Lg4—d7
12. Ta1—d1	Sb8—c6
13. Sc3—d5	Ld7—g4
14. Td1—e1	e7—e5

Tvivelsutan den enda rimliga fortsättningen.

15. Sd4—b3	Lg4—e6
16. c2—c3	

Med 16. Lb6, Dd7. 17. Sc7, Tc8 vore ingenting att vinna.

16. — —	e5×f4
17. Le3×f4	Sc6—e5
18. h2—h3	

För att vara skyddad mot ett ev. Sg4. Nu kan svart med 18. —,

Sc4 åtföljt av L×d5 ernå en ställning med lika chanser.

18. — — f7—f6?

Detta drag är orsaken till svarts följande svårigheter.

19. Sb3—d4 Le6—f7

Här är naturligtvis L×d5 föga tilltalande, men nu blir det ännu värre.

20. Lf4—h6 f6—f5
21. Lh6—g5! Dd8—a5
22. Sd5—e7† Kg8—h8
23. e4×f5 g6×f5
24. Sd4×f5 Se5—c4

Det följer nu damoffer i tre faser!

Ställning efter 24. Se5—c4.

25. Lg5—h6! Da5—c5†
26. Kg1—h1 Lg7—f6

Relativt bäst var 27. —, Le5, varpå följer 28. Dd4!!

27. Dd2—g5! Lf7—g6
28. Dg5×f6†! Uppgivet.

5499. Sicilianskt parti.

Spelat i första klass, grupp 3.

H. Kroon, Falun.	**G. Andersson,** Karlstad.
1. e2—e4	c7—c5
2. Sg1—f3	d7—d6
3. d2—d4	c5×d4
4. Sf3×d4	Sg8—f6
5. Sb1—c3	Sb8—c6
6. Lf1—e2	g7—g6
7. f2—f3	

Ett drag som i förbindelse med Le3, Dd2 och 0—0—0 med framgång lanserats av Martin Johansson och därför kommit speciellt på modet bland Dalarnas spelare.

7. — — Lf8—g7
8. Lc1—e3 a7—a6
9. Dd1—d2 Sc6×d4
10. Le3×d4 Lc8—e6
11. a2—a3 Dd8—c7
12. Sc3—d5 Le6×d5
13. e4×d5 0—0
14. g2—g4

En sundare fortsättning är 14. c4 jämte 0—0.

14. — — Ta8—c8

Ställning efter 14. Ta8—c8.

15. 0—0—0?? b7—b5(??)

Ha vi läst rätt i protokollet — det är knappt man tror sina ögon! Borde inte svart ha besvarat vits 15:e drag med Lh6!?!

16. Ld4—c3 Tc8—b8
17. h2—h4 Tf8—c8
18. Lc3—a5 Dc7—c5
19. La5—b4 Dc5—c7
20. Lb4—a5 Dc7—b7
21. La5—b4 a6—a5!
22. Lb4×a5 Tc8—c5
23. h4—h5 Sf6×d5
24. h5×g6 b5—b4!

Inledningen till en väldig urladdning mot den försvarslösa vita kungsställningen.

25. g6×f7† Kg8—f8
26. La5×b4 Sd5×b4
27. a3×b4 Db7—a7!
28. Dd2—d3 Tb8×b4
29. Dd3—a6 Tb4×b2!
30. Td1×d6 Tc5×c2†
31. Kc1—d1 Tc2—c1†
32. Kd1×c1 Da7—e3†
33. Kc1—d1 Tb2—b1†
34. Kd1—c2 De3—c3†

Uppgivet.

5500. Indiskt parti.

Spelat i landslagsklassen, rond 2.

E. Lundin, Stockholm.	**Z. Nilsson,** Stockholm.
1. Sg1—f3	Sg8—f6
2. g2—g3	b7—b6
3. Lf1—g2	Lc8—b7
4. 0—0	g7—g6
5. c2—c4	c7—c5
6. Sb1—c3	Lf8—g7
7. d2—d4	c5×d4
8. Sf3×d4	Lb7×g2
9. Kg1×g2	0—0

Teorin anger här 9. —, Dc8. 10. b3, Db7†. I ett parti Lundin—Foltys följde därpå 11. f3, d5. 12. c×d5, S×d5. 13. S×d5, D×d5. 14. Le3!, 0—0. 15. Tc1, De5. 16. Lf2, med gott spel för vit (på 16. —, Td8 har vit det vackra svaret 17. Se6!!).

10. e2—e4 Sb8—c6

På detta till synes naturliga drag kommer vit på ett överraskande enkelt sätt i fördel. Bättre alltså 10. —, Dc8.

11. Sd4×c6! d7×c6
12. Dd1—e2 e7—e5

Det hotade e4—e5—e6.

13. Lc1—e3 Dd8—e7

Den stora nackdelen i svarts ställning är att han varken nu eller senare gärna kan spela c6—c5. Vit koncentrerar i fortsättningen alla sina krafter i angrepp mot den sårbara damflygeln.

14. Tf1—d1 Tf8—d8
15. f2—f3 Sf6—e8
16. c4—c5! b6—b5
17. a2—a4 b5—b4

Svart anser, att han hellre borde ha spelat 17. —, a6; bondeställningens svaghet kvarstår dock.

18. Sc3—a2 a7—a5

Nu har vit fått som han vill! Springaren skall till b3 och Da6 skall utgöra ett ständigt hot. Tornbyten måste också ske.

19. Td1×d8 Ta8×d8
20. Ta1—d1 Se8—c7
21. Sa2—c1 Sc7—e6
22. Sc1—b3 De7—c7
23. Td1×d8† Se6×d8

På 23. —, D×d8 kan följa 24. Dd2,

24. De2—a6 Lg7—f8

Försent upptäcker svart att det planerade 24. —, Sb7 strandar på 25. Da8†.

25. Da6×a5 Dc7—d7
26. Da5×b4 Dd7—d1

Ett sista förtvivlat försök. Svart inser det lönlösa i att försöka hejda vits a-bonde, som också utan vidare marscherar i dam. Det följde:

27. Dc4, Se6. 28. a5, g5. 29. a6, h5. 30. a7, g4. 31. f×g4, h×g4. 32. a8D, Df3†. 33. Kg1, D×e3†. 34. Kf1, Df3†. 35. Ke1, Dh1†. 36. Kd2, Kh7. 37. De2, Lh6†. 38. Kc2, Sd4†. 39. S×d4, Dc1†. 40. Kb3, e×d4. 41. D×g4. Uppgivet.

5501. Skotskt fyrspringarspel.

Spelat i landslagsklassen, rond 6.

G. Stoltz. **E. Lundin.**

1. e4, e5. 2. Sf3, Sc6. 3. Sc3, Sf6. 4. d4, e×d4. 5. S×d4, Lb4. 6. S×c6, b×c6. 7. Ld3, d5. 8. e×d5, c×d5 (8. —, De7† anses som en rätt säker remivariant; en liten fördel behåller dock vit. Svart har f. ö. redan beslutat att välja den med 11:e draget inledda varianten.) 9. 0—0, 0—0. 10. Lg5, c6. 11. Df3, h6. (Denna fortsättning, som den äldre teorin inte riktigt godkänner, hyser svartspelaren stort förtroende till, efter det han för femton år sedan som vit förlorat mot Ahlberg, Göteborg, i telefonmatch). 12. L×f6, D×f6. 13. D×f6, g×f6. 14. Se2, Tb8. 15. b3, Te8. 16. Tad1, Lc5. 17. h3, a5. 18. Kh1, Te5. (Konsekventare vore 18. —, a4). 19. Sg3, Kf8. 20. f4, Te3. 21. Kh2, Ld6. 22. Sh5, Le7. 23. Tde1, Te6. 24. g4, Tb4. 25. Kg3, Td4. (Tornet är ute på en något omständig utflyckt). 26. Td1, Te3†. 27. Tf3, T×f3†. 28. K×f3, Tb4. (Det hotade c3.) 29. Sg3, Ld6. 30. Se2, c5. (Inget direkt fel, men 30. —, a4 borde dock hellre skett.) 31. Lc4, d4. (Kostar en bonde. Bättre 31. —, d×c4. 32. T×d6, Ke7. 33. Td2, c×b3. 34. a×b3, a4.) 32. c3, Lb7†. 33. Kg3, Tb6. 34. c×d4, c×d4. 35. S×d4. Le4. 36. Sb5, Le7. 37. Sc3, Lb7. 38. Ld5, La6. (Svart är naturligtvis rädd om sitt löparpar, som utgör en god ersättning för bondeförlusten). 39. Lf3, Td6. 40. T×d6, L×d6. 41. Ld5, Lb4. 42. Se4, Ke7. 43. Kf3, Ld3. 44. Sf2, Lb1. 45. Le4, L×a2. 46. Lc2, Ke6. 47. Sd3, La3. 48. Ke4, a4. (Enda draget men också starkt). 49. f5†, Kd6. 50. b×a4, Ld5†. 51. Kd4, Lg2. 52. Sf4, Lc6. 53. Lb3, Lc5†. 54. Kc3, Lb6! (Det är nu tydligt, att vit inte längre har några vinstmöjligheter; han måste t. o. m. spela omsorgsfullt för att inte komma i nackdel. Vits bönder på kungsflygeln äro svaga.) 55. Kd2, Ke5. 56. Sd3†, Ke4. 57. Ke2, Kd4. 58. Sb4, Le8. 59. Sd5, Ld8. 60. Kf2, Lc6. (Även 60.—, L.×a4 går bra). 61. Sb4, Le8. 62. L×f7, L×a4. 63. Sd5, Lc6. (Lb3. 64. Sb4). 64. Sf4, La5. 65. Lb3, Le4. 66. Ld1, Ld2. 67. Se2†, Ke5. 68. Sg3, Ld3. 69. Le2, Lc2. 70. Kf3, Le1. Avbrottsställning. Det följde ännu 71. Kg2, L×g3. 72. K×g3, L×f5. 73. g×f5, K×f5. 74. Ld3†, Ke6. 75. Kg4, Kf7. 76. Kh5, f5. 77. K×h6, Kg8. Remi.

Läkarråd i semestertid: Koppla inte av hjärnan under ledigheten!

»Varje organ som inte används, förlorar mer och mer sin funktionsförmåga och kan till slut bli helt odugligt. Även hjärnan behöver träning för att utvecklas och för att kunna behålla sin prestationsförmåga. Den människa, som av slöhet eller allt för enformigt och dödande arbete endast tänker på det allra nödvändigaste, blir så småningom tankelat och trögtänkt. Tankarna vill liksom inte gå i de banor, man vill ha dem. Semestertiden är utmärkt för den som vill träna upp sin tankeförmåga. Man kan läsa bra böcker, lösa problem av olika slag, läsa språk m. m.»

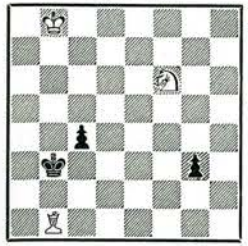
(Ur en artikel i Vecko-Journalen.)

Sköt alltså hälsan på bästa sätt under semestern — medtag t. ex. 55 schackstudier av E. Holm (pris 1:— kr.)!

Studier

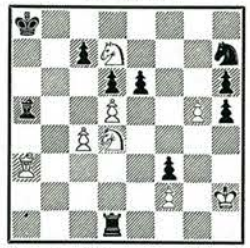
Bidrag och lösningar sändas till A. WERLE, Krukmakaregatan 38, nb. th., Stockholm 4.

42. **K. Hannemann,**
Danmark.
Original.

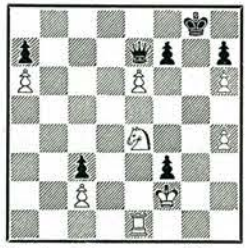
3 + 3 = 6. Remi.

43. **Johannes Terho,**
Finland.
Original.

8 + 10 = 18. Vinst.

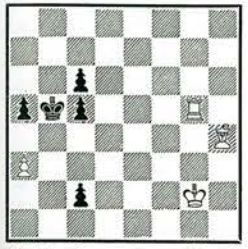
44. **Einar Granlund,**
Borlänge.
Original.

8 + 7 = 15. Vinst.

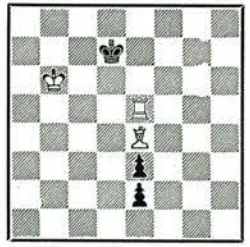
Ovanstående tre uppgifter ingå i lösningstävlingen. Frist 30 september.

45. **H. Mattison,**
Rigaer Tageblatt 1913.

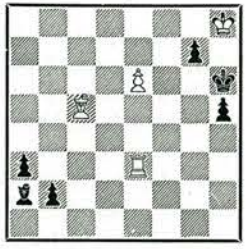
4 + 5 = 9. Remi.

46. **Rickard Reti,**
Kölnische Zeitung 1928.

3 + 3 = 6. Vinst.

47. **Fr. Apschenick,**
Le Temps 1933.

4 + 6 = 10. Vinst.

Lösningar, Mars och April.

15.

Olöslig. 1. Lb7†, K×b7. 2. c8D†, K×c8. 3. a8D†, D×a8. 4. Sb6†, Kb8 (b7). 5. S×a8, K×a8. 6. Kf2, Kb7. 7. K×f3, Kc6. 8. Kg2, är författarens huvudvariant, och han anger nu h4 varpå vit vinner med 9. g4, o. s. v. Svart spelar emellertid bättre 8. —, Kd5. 9. Kh3, Ke4. 10. Kh4, Kf3. Remi.

På 8. Kf4 gör svart remi med h4.

Idén i denna studie är ingalunda ny. Här ett äldre exempel i korrekt utformning.

»Anonymus», Tattersall Del I n:r 31. Vit: Kc2, Bb2 + 2 pj. Svart: Kf6, Ba4 = 2 pj. Vinst. 1. Kb1!, o. s. v.

16.

1. Le5†, K×e5. 2. d×e7, b2. 3. e8S! och matt i nästa drag.
1. —, Kf7. 2. L×h8, e×d6. 3. Lb2, och vinner.
Har en identisk föregångare av H. Rinck, Deutsche Schachzeitung, oktober 1905.

17.

1. b6!, L×a7. 2. b7, Sc7. 3. b8D, L×b8, 4. a7, L×a7. Patt.
2. —, Sb6. 3. b8D, L×b8. 4. K×b6, c3. 5. Kb7, remi.
Eller 4. —, Lh2 (gr l. f4). 5. a7, l. 5. Kb5, remi.
1. Sc6? strandar på c3. 2. Sb4, Lc7†. 3. b6, L×b6†. 4. Kb5, Sc7†! 5. Kc4, S×a6! 6. Sd3, c2. 7. Kc3, Sb4 och svart vinner.
5. K×b6, K×b4 och vinner.

18.

1. Tg8, g5. 2. f×g6, g2. 3. g7, g1D. 4. T×d8†!, K×d8. 5. g8D†.

19.

1. h6, La5. 2. Sb6! K×b6. 3. Kd3, och vinner.
1. —, Ld8. 2. Sb6, K×b6. 3. Kf5, o. s. v. Eller 2. —, Kd6. 3. Sd5.

20.

1. Ld6, Kf7. 2. Lf4!, Kf8. 3. Lh6†, Kf7. 4. Le3, Kf8. 5. Lc5†, Kf7. 6. L×g1, och vit vinner även löparen och därmed spelet.
Felaktigt vore 2. Lc5, Kf6! 3. K×g8, Kg5 med remislut.

22.

1. Dd2!, Df7. 2. Db2†, K×a4. 3. Dd4†!, Ka3. 4. Da7†, Kb4. 5. Db6†, Kc3. 6. Db2†, följt av 7. Se5†, o. s. v.
Flera dualer i andra draget med ungefär lika vinstspel. 2. Dc3†, 2. De3† och 2. Dd6†.

23.

1. Sd7!, e4. 2. Sb8, Tc5. 3. d7!, L×b8. 4. d8S, Tc7. 5. g7!, e2. 6. g8S!, e1D. 7. Se7, och matt i ett par drag
Om 1. —, Tf6 så 2.S×f6, e2. 3. d7, e1D. 4. d8S! följt av matt.

24.

1. f4, L×g1. 2. S×g6†, T×g6. 3. T×h7†, Kg8. 4. Tg7, T×g7.

25.

1. Te8†, Ke8. 2. f×g7, Td5†, 3. Kf4, Td4†. 4. Kf3, Tg4. 5. K×g4, f5†. 6. Kg5 (h5), Kf7. 7. Kh6, Kg8. 8. Kg6, samt matt i 12:e draget.

26.

1. b5, Sb8. 2. Th8, Sfd7. 3. Kc7, Ka7. 4. Te8!, Sf6. 5. T×b8, Se8†. 6. Kd7, Sc7! 7. Ta8†!!, S×a8. 8. Kc8, och vinner.
7. —, Kb7. 8. Ta7†!, o. s. v.
4. Th1?, Sc5. 5. Ta1†, Sca6. 6. Kc8, Ka8. 7. b×a6, Ka7. 8. Kc7, b5. 9. Kd6, b4. 10. Kc5, b3. 11. Kb5, b2. 12. Tb1, S×ab. Remi.
1. —, Kb7. 2. b×a6†, K×a6. 3. Th6!, b5. 4. Kc6!, Ka5. 5. Tf6, Sh7. 6. Tf5, Ka4. 7. T×b5, Sf8 (f6). 8. Tf5, Sg6. 9. Tg5, Se7†. 10. Kd7, med vinst.

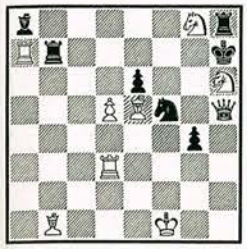
(Forts. å sid. 190.)

Problem

Bidrag och lösningar sändas till GUNNAR ANDERSSON, Katarina Bangata 15, 1 tr., Stockholm.

8939 – 8945 original för T. f. S.

8939. **Leo Valve,** Finland.

Matt i 2 drag

8940. **K. Hanneman,** Danmark

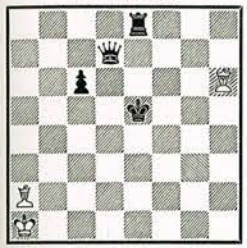
Matt i 2 drag

8941. **M. Persson,** Mora

Matt i 2 drag

8942. **G. Faleby,** Stockholm

Matt i 3 drag

Endast två lösare löste de två uppg. i »en liten julpristävlan» rätt, nämligen S. Dahlén och H. Hultberg, vilka alltså bli pristagare. I n:r 1 har nästan alla lösare funnit vad som fanns i lösningsväg, d. v. s. —, Th1. 1. Lh4, g1K. 2. Kf3 dubbelmatt, som förf. avsåg, och de många bil., som heller inte den extra L kunde förhindra, t. ex. —, Ke2. 1. Sf2, Ke1, eller (med svLf3) —, Le2. 1. Lh4, Th1. I n:r 2 kan vD endast placeras på g7 för att sK skall kunna bli matt var den än placeras. Om D placeras t. ex. på e2, kan K placeras på g3 och ingen matt. Den tillfogade D måste gardera de bägge, som redan finnas.

Lösningar till 8939–45 före 1 sept.

G. Faleby (förf. till 8942 ovan) är identisk med kände problemförf. G. Larsson, som redan för 2 år sedan antog det nya namnet, men som först nu velat ha ändring även i skriften.

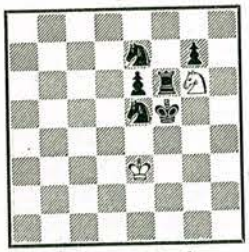
Rättelse. I 8933 av Hultberg i juninumret skall en vit Bd6 tillsättas. Genom ett ombrytningsfel kom Fr. Lindgrens biografi i samma nummer att placeras efter urvalsproblemen och deras lösningar.

Bjørn Nielsens bok Kongeangrebet åter inkommen. Pris 7: 75.

Domslut i Stockholms Problemschackklubbs sjunde tematurnering.

Tema: Hjälpmattsuppgifter där vit förutom kung endast har en enda pjäs.

8943. **Jan Knöppel,** Lidingö
1 pris

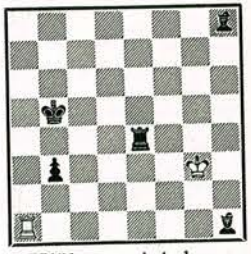
Hjälpmatt i 3 drag (med skenspel).

8944. **Bo Lindgren,** Lidingö.
2. pris.

Hjälpmatt i 5 drag.

8954. **Bror Larsson,** Stockholm.
3. pris.

Hjälpmatt i 4 drag.

Domare. Herbert Hultberg och Gunnar Andersson.

Allsvenska korrespondensschackserierna.

Serie I.

Resultat: A1—Z; A2—P; A3=U; A5—P; U4—B; B4—W; B5—P; B6—T; B6—Z, P2—T; W5—P; U3—T; W5—T; U6—T; W6—T; U1—W; W4=Z.

Ställning den 10 juli 1945:

Västmanlands län	13	10	2	1	11
Stockholms län	12	7	3	2	8½
Norrbottens län	8	7	—	1	7
Kopparbergs län	15	6	2	7	7
Örebro län	11	3	—	8	3
Jämtlands län	9	1	2	6	2
Älvsborgs län	12	1	1	10	1½

Individuellt: H. Nihlén (Stockholm) 4, I. Jansson (Västerås) 3½, B. Persson (Boden), K. Ekman (Västerås) och S. Svennerstedt (Kullsveden) 3 poäng.

Serie II.

Resultat: E2—O; E3N.

Nya serier påbörjas omkring den 1 september och anmälningar från såväl förbund som enskilda spelare sändas till Erik Larsson, Kinnekullevägen 37, Traneberg. Det brittiska korrespondensschackförbundet har meddelat, att det mottager anmälningar till sin handikapturnering, som börjar den 1 oktober, även från svenska spelare. Uppgift om avgifter och spelregler kunna erhållas av Erik Larsson.

(Forts. fr. 188.)

27.

1. e5, Lb2†. 2. Ke4!, L×e5. 3. Lb8†, L×b8. 4. Kd5, La7. 5. b×a7, K×a7. 6. Kc5, med lätt vinst.

2. Kd5?, L×e5. 3. Lb8, L×b8. 4. Ke6, La7. Remi.

1. Ke5?, Ld2. 2. Kf5, Lc3. 3. K×f4, Le5†. 4. Kf5, Lh2. 5. Kf6, Le5†. 6. Kf5 (e6), Lg3. 7. Lb8, K×b8. Remi.

Marshall död.

Frank J. Marshall.

Frank J. Marshall, Amerikas legendariske stormästare, har avlidit efter en hjärtattack. Han var vid sin död 67 år. Av det gamla stormästargardet, som var med redan före 1900, finns väl nu kvar endast Mises och Maroczy. Marshall var en av de allra flitigaste turneringskämparna och säkerligen också en av de populäraste — temperamentsfull och oberäknelig men ofta lysande i sitt stormande spelsätt. Hans våghalsighet förorsakade honom ofta smärtsamma nederlag men också glänsande segrar. I tidskriftens oktobernummer 1944 återfinnes en belysande artikel om Frank Marshall, där han även ger en egen skildring av sin schackutveckling.

S. Landau död i koncentrationsläger.

Den kände holländske mästaren Landau rapporteras som avliden för några månader sedan. Närmare detaljer saknas ännu. Landau, av judisk härkomst, deporterades av tyskarna till koncentrationsläger troligen i Polen. Landau var näst Euwe Hollands främste mästare och välkänd även i vårt land. Han deltog tillsammans med Fine i Wasa Schackklubbs jubileumsturnering i Stockholm 1937, och vid en efteråt arrangerad match besegrade han Nils Bergkvist med 5—3. Vi kände Landau som en mycket sympatisk och fin människa. Han var född 1903.

Botvinnik åter sovjetmästare.

Titeln schackmästare i SSSR för 1945 har åter hemförts av den oslagbare Botvinnik i den stora turneringen i Moskva, som började den 1 juli och avslutades med prisutdelning — diplom och penningpriser — vid en högtidlighet den 4 juli. Redan på tidigt stadium stod det klar, att Botvinnik skulle vinna turneringen och att Boleslavsky skulle komma på andra plats. Slutresultatet blev:

Botvinnik 15, Boleslavsky 12, Bronstein 10, Bondarevsky, Konstatinopolsky och Kotov vardera 9½, Lilienthal, Ragozin och Rudskovsky vardera 9, Smyslov och Tjeckover vardera 8½, Alatortsev och Tolusch 7½, Koblenz 7, Romanovsky 6½, Ratner 6, Kan 5 och Goldberg 4 poäng. Flohr bröt turneringen på grund av sjukdom.

Västermalms sommarschack en Visbytävling i smått.

Västermalms schackklubb, som under en följd av år anordnat sommarschack strax efter rikstävlingarna, blev smått överraskad av den storartade anslutningen. Trots att inga mästare kunnat beredas plats sprang rekordsiffran upp till 82! Massanslutningen i Visby syns gå igen.

Bland de mera kända kan nämnas fru I. Helmertz, hrr H. Nihlén, R. Dillén, Arne Eriksson, N. Ceder, S. Jansson, G. Eidenfeldt och O. Appelqvist. Vidare skärgårdsprästen N. Ekman samt den schackbegåvade 15-årige professorssonen B. Häggqvist, vilken senare besegrade sin motståndare i startronden efter endast 45 minuters spel.

Röster utifrån:

Herr Redaktör.

Da vi nå kan skrive hva vi vil igjen uten det blir et opphold på »Grini», er det en ting jeg vil spörre om.

Jeg mangler noen hefter av Tidskrift for Schack da de ikke slapp igjennom sensuren! Det er följende hefter jeg mangler: No. 9 og 10 for 1942 og no. 4 for 1943. Kan De skaffe meg disse hefter er jeg svart takknemlig.

Sjakklivet her i Norge vil nå komme i normal gjenge igjen, men det blir vel ingen alvar i det for til hösten. Vi ha jo hele tiden spilt sjakk i klubbene, men det måtte foregå i al hemmelighet. I 1943 hadde vi til og med et Oslomesterskap!

Med sjakkhilsen

Asbj. Kristiansen (Oslo).

Kære Tidsskrift för Schack!

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke Deres udmærkede Blad for hvad det har betydet for os Danske i Okkupationens svære Tid, hvor TfS var det eneste Aandepust af Skak, vi her kunde faa udefra, naar man saa bort fra de lumre Vinde sydfra. Det fik vi at mærke i den Tid, hvor der var Indførelsesforbud mod Deres Blad, og vi savnede det overmaade. Hvad der glæder os mest, er at De kan komme med saa fyldigt et Blad (De mangler aabenbart ikke Papir), medens vi maa holde os mere beskedent i Baggrunden.

Nu da Frihedens Sol atter skinner over Norden og Verden, haaber vi paa, at Baandene mellem de nordiske Lande ogsaa i skaklig Henseende snart maa knyttes inderligt og stærkt som i længst svundne Dage — og hertil kan den gode Bladpropaganda i vore Unionsblade hjælpe til.

Modtog her fra Kongens By de hjerteligste Hilsener med Ønske om Held og Fremgang i de kommende — forhaabentlig meget lyse — Dage.

Deres ærbødige

Villands Junger (Köpenhamn).

Ärade schackred.!

Var gång ett nummer av den utmärkta tidskriften anländer störtar man sig glupskt över det och då det genomgåtts smått avundas man er svenskar över de många tillfällen till turneringsschack ni ha. Men vi äro här likväl glada över att vi också så småningom kunna börja på allvar igen, och om ingenting världsomstörtande inträffar gå vi här också mot en ljus och livlig framtid för vårt kära spel

Med de varmaste schackhälsningar till alla bekanta.

Thorsten Gauffin (Åbo).

Stor internationell turnering i England.

Reuter har helt nyligen utsänt följande telegram:

»De ledande schackspelarna i Amerika, Frankrike, Holland, Ryssland, Schweiz, Spanien och Sverige har inbjudits att deltaga i den första internationella schackturneringen i England sedan 1936. Turneringen skall äga rum i Hastings under tiden 28 december 1945—28 januari 1946.»

Meddelandet att England redan rustar för en internationell schacktävling, och av så väldig omfattning att den skall pågå en hel månad, är minst sagt sensationellt. Sveriges schackförbund har telegramledes efterlyst närmare informationer.

Zetterström & Persson, Boktryckeri A.-B., Stockholm 1945